USTVARJALCI

Koncept: Sebastijan Horvat, Milan Ramšak Marković
Režija: Sebastijan Horvat
Ustvarjalci in izvajalci: EN-KNAP Group (Mattia Cason, Luke Thomas Dunne, Katja Kolarič, Rada Kovačević, Tamás Tuza, Carolina Alessandra Valentini)
Dramaturgija: Milan Ramšak Marković
Scenografija, video in fotografija: Igor Vasiljev
Avtorska glasba: Drago Ivanuša
Oblikovanje svetlobe: Jaka Šimenc
Kostumografija: Belinda Radulović
Igralska zasedba v videu: Damjana Černe, Eva Jesenovec, Iztok Drabik Jug, Julija Travančić, Katja Gabrijelčič, delavke in delavci podjetja Diotec Semiconductor Trbovlje
Prevod besedila Herakles 2 ali Hidra: Mojca Kranjc
Branje besedila: Igor Samobor
Prevod spremnega besedila: Predrag Petrović

Zahvale: Jožetu Vidrihu in Špeli Mlakar, Joštu Lajovcu, Mateju Šavlu, Mojci Zavašnik, Boštjanu Podjedu, Miranu Pavliču, Iztoku Kovaču in Niku Rajšku / **Posebna zahvala:** Gregorju Cerjaku in delavkam ter delavcem podjetja Diotec Semiconductor Trbovlje

Snemanje videa so omogočili: Diotec d.o.o., Givo Inžiniring d.o.o. in Pro23 d.o.o.

Predstava je nastala po predlogi odlomka Herakles 2 ali Hidra, ki je del dramskega besedila Cement, avtorja Heinerja Müllerja. Prevod besedila Herakles 2 ali Hidra je uporabljen z dovoljenjem SNG Drama.

Produkcija: Zavod EN-KNAP

EN-KNAP

Ekipa Zavoda EN-KNAP:
Vodja vaj EN-KNAP Group: Ana Štefanec Knez, Luke Thomas Dunne / **Tehnični koordinator:** Jaka Šimenc / **Tehnična izvedba:** tehnična ekipa Španskih borcev / **Oblikovanje plakata:** Neja Engelsberger / **Promocijska fotografija in video:** Andrej Lamut / **Izvršna producentka predstave:** Karmen Keržar / **Izvršna producentka videa:** Marjeta Lavrič / **Pomoč pri produkciji videa:** Zoran Dževerdanović / **Stiki z javnostjo in uredništvo:** Nina Smerkol / **Marketing:** Goran Pakozdi / **Vodja financ:** Julija Travančić / **Koordinatorka in organizatorka dogodkov:** Katja Gabrijelčič / **Poslovna direktorica Španskih borcev in Zavoda EN-KNAP:** Marjeta Lavrič / **Umetniški vodja Španskih borcev, direktor Zavoda EN-KNAP:** Iztok Kovač

Program Zavoda EN-KNAP, upravitelja Španskih borcev, finančno podpirata: Mestna občina Ljubljana – oddelek za kulturo, ki podpira tudi dejavnost Španskih borcev, in Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije

Mestna občina Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

ŠPANSKI BORCI

SEBASTIJAN HORVAT
MILAN RAMŠAK MARKOVIĆ
EN-KNAP GROUP

HIDRA

plesna predstava

PREMIERA: PETEK, 22. APRIL 2022, 20H
PONOVITEV: SOBOTA, 23. APRIL 2022, 20H

JUNAKI BREZ SVOJE ZGODBE

Če bi dramo Cement Heinerja Müllerja brali kot dobesedno priredbo romana Fjodorja Gladkova, bi pomislili, da gre za nedokončano besedilo. Avtor ponuja več morebitnih zaključkov, vendar veliko število dogodkov odvrača pozornost od glavne pripovedi, k čemur vsekakor pripomorejo tudi dolgi deli besedila, napisani po starodavnih motivih, ki bi jih danes prehitro opredeliti kot postdramske. Vendar Müllerjev Cement (na srečo) ni navadna priredba, temveč predstavlja pogovor dveh avtorjev in hkrati tudi dveh časov, ki sta predmet njunega pisanja. Müller je očitno imel povsem drugačen vpogled v usodo sovjetskega emancipatornega projekta, ko je svoj Cement pisal leta 1972 v vzhodnem Berlinu, v primerjavi z Gladkovim, čigar roman je bil prvič objavljen leta 1925 v Sovjetski zvezi, kar pa še zdaleč ne pomeni, da je resignacija osnovni ton njegovega odziva. Kljub vsem težavam, požrtvovanju in brezupju je tudi pri njem v ospredju nujnost boja za osvoboditev človeka. Njegov odgovor na izvirno besedilo torej ni v sami pripovedi ali morebitnem ideološkem razhajanju, temveč v samem jeziku – citatnosti, razdrobljevanju osnovne pripovedi in njegovi samoreferenčnosti (vključevanju lastnega avtorskega položaja). Müllerjev jezik predstavlja napoved postmoderne eksplozije v gledališču, ki je postala že očitna na drugih, manj konservativnih umetniških področjih. Svojo najčistejšo in najmočnejšo obliko je dobil v fragmentu Heraklej 2 ali Hidra. Ravno ta fragment je izhodišče našega dela na predstavi Hidra z EKG v Ljubljani.

Takšen fragment, izvzet iz okvira drame, ni obravnavan kot fragment iz velike zgodbe o tovarni cementa, ljubezni Daše in Gleba Čumalova ter njunih rojakih, ki skušajo preživeti lakoto, državljansko vojno in ohraniti revolucijo živo. Predstava Hidra seveda veliko izgubi, saj velik del pomena, ki ga ima tako odprto besedilo, nastane ravno v "sporu" z zelo natančno zastavljeno glavno pripovedjo. Vendar je besedilo kljub temu obravnavano kot samostojna celota in kot tako še naprej navdušuje ne samo s svojim ritmom, jezikom, asociativnim in poetičnim bogastvom, temveč tudi zaradi intelektualnega poguma, ki ga je avtor potreboval za soočenje s svojim časom, ki je bilo v brezizhodiščnem položaju. Ko smo se pogovarjali o četrti predstavi po Cementu, v kateri bi se osredotočili samo na ta fragment, nam je bila zamisel o plesni predstavi povsem naravna. Čeprav se na prvi pogled zdi, da gre za zgodbo, in sicer zgodbo o (antičnem) junaku, je Hidro mogoče obravnavati kot prostor onkraj toka časa – kot pokrajino, sliko, ki utripa z neko svojo notranjo dinamiko in vabi, da se skupaj soočimo z usodo glavnega junaka in (morda celo bolj) s prostorom, ki se odpira pred njim, okoli njega, pod njim in v njem. Igra, h kateri vabi besedilo, je v veliki meri povezana s preusmerjanjem pozornosti – s pripovedi, torej z enega vsiljenega zornega kota, v središču katerega je junak, na prostor, v katerem vse podrobnosti nenadoma postanejo enako pomembne. Zgodba se pojavi in spet izginja v vse večji zmešnjavi pesniških podob, za katere se zdi, da govorijo bolj o sedanjem trenutku kot o času, v katerem je besedilo nastalo. Prisoten je občutek, da to besedilo zares opisuje čas, v katerem tehnokratska moč, ki se vse bolj oddaljuje od neposrednega vpliva ljudi, ki jim vlada, temelji na dejstvu, da je resničnost (pogojena z vedno hitrejšim pretokom informacij v infosferi) razdrobljena do te mere, da je upanje za morebitnim vnovičnim oblikovanjem velike pripovedi v prihodnosti popolnoma izginilo. Kar je res – morda res ni več velikih pripovedi, vendar če si dovolimo za trenutek preusmeriti pozornost, bomo ugotovili, da to še ne pomeni, da so junaki izginili.

Milan Ramšak Marković

-

O SKUPINI: EN-KNAP GROUP

15 let / več kot 50 predstav / več kot 30 avtorjev

Mednarodna plesna skupina EN-KNAP Group, ki jo umetniško vodi njen ustanovitelj, mednarodno uveljavljeni koreograf Iztok Kovač, je edini stalni, repertoarni ansambel za sodobni ples v Sloveniji. Od leta 2009 ima sestava izjemnih plesalcev domači oder v Centru kulture Španski borci.

Od svoje ustanovitve je ansambel sodeloval z več kot 30 slovenskimi in mednarodnimi koreografi ter gledališkimi režiserji izrazito raznorodnih estetskih provenienc, ter ustvaril več kot 50 predstav in plesni film. Svoj repertoar predstavlja tako na domačih odrih kot tudi na mednarodnih turnejah.

-